

بررسی مقایسه‌ای سیاست رژیم اسرائیل در قبال احزاب سیاسی ایالات متحده در دوران اوباما و ترامپ

هادی ابراهیمی

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۸/۱۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱/۲۳

چکیده

اسرائیل برای پیشبرد سیاست‌های خاورمیانه‌ای خود نیاز مبرمی به کمک‌های سیاسی، اقتصادی، نظامی و اطلاعاتی ایالات متحده داشته و خواهد داشت. اسرائیل همواره تلاش کرده است تا به‌گونه‌ای رفتار کند که ایالات متحده، فارغ از این که حزب جمهوری خواه یا حزب دموکرات کنترل کاخ سفید یا کنگره را در دست داشته باشد، از اصل دفاع همه‌جانبه از اسرائیل عدول نکند. در همین راستا اسرائیل علاقه‌مند است تا حفظ امنیت اسرائیل همچنان یکی از اصول دکترین روسای جمهوری آمریکا باقی بماند. بر همین اساس این سوال مطرح می‌شود که اسرائیل از چه شیوه‌هایی برای تاثیرگذاری بر سیاست‌های دو حزب جمهوری خواه و دموکرات بهره می‌گیرد تا آنها را همچنان در مسیر پشتیبانی همه‌جانبه از اسرائیل حفظ کند؟ یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که اسرائیل با بکارگیری یک دیپلماسی همه‌جانبه سعی می‌کند تا بر تمام ساختار سیاسی (نهادهای حکومتی نظیر کاخ سفید، کنگره و کنوانسیون احزاب)، اجتماعی (رسانه‌های جریان اصلی)، اقتصادی (بنگاه‌های اقتصادی) و حتی آکادمیک (دانشگاه‌ها و اتاق‌های فکر) ایالات متحده تاثیر بگذارد تا این کشور را همچنان متعهد به حمایت از اسرائیل نگه دارد. این دیپلماسی همه‌جانبه هم به‌صورت مستقیم و هم به‌صورت غیرمستقیم پیگیری می‌شود به طوری که با حضور نخست‌وزیر و دیگر مقامات صهیونیست در آمریکا (مستقیم) و یا حضور سیاستمداران، بازرگانان، روزنامه‌نگاران و اندیشمندان صهیونیست آمریکایی (غیرمستقیم) در محافل گوناگون (چه نزدیک به حزب جمهوری خواه و چه حزب دموکرات) ایالات متحده این دیپلماسی به‌طور فراگیر دنبال می‌شود.

واژگان کلیدی: سیاست خارجی، احزاب سیاسی، دیپلماسی حزبی، جمهوری خواهان، حزب دموکرات.

چارچوب نظری

دیپلماسی به ضرورت یک فعالیت سیاسی است که هدف از آن قادر ساختن دولت‌ها برای دستیابی به اهداف سیاست خارجی‌شان بدون توسل به زور، پروپاگاندا و حقوق است. در دیپلماسی سنتی این هدف از طریق برقراری ارتباط بین کارگزاران دیپلماتیک حرفه‌ای و دیگر مقامات رسمی برای تضمین قراردادها به دست می‌آید (Berridge, 1: 2015). حال اگر پیوستار قدرت را در شکل زیر (شکل شماره یک)، که از قدرت سخت آغاز می‌شود و به قدرت نرم منتهی می‌شود، در نظر بگیریم، خواهیم دید که دیپلماسی در منتهی‌الیه سمت راست و نزدیک به مفهوم نفوذ قرار دارد. پس می‌توان، حداقل از لحاظ نظری، بین دیپلماسی در دوران کنونی و نفوذ سیاسی و اقتصادی و حتی فرهنگی ارتباط تنگاتنگی برقرار کرد.

درواقع در انتهای نرم‌تر پیوستار ابزار سیاست خارجی، دیپلماسی و فرهنگ قرار دارد. دیپلماسی شکل انسانی حفاظت از منافع در سیاست بین‌الملل و نیز ابزاری مهم برای ایجاد ثبات بین‌المللی است. امروزه بحث‌های فراوانی وجود دارد که آیا دیپلماسی امری واپس‌گرایانه و ارتجاعی است و یا امری ضروری و صلح‌ساز به‌شمار می‌رود. به این دلیل این سردرگمی تشدید می‌شود که اغلب کارگزاران دیپلماتیک هنوز حافظان دولت‌ها به حساب می‌آیند. البته باید توجه داشت که دیپلماسی نباید در انحصار دیپلمات‌ها باشد. با این وجود دیپلماسی برای بازیگران بین‌المللی معاصر چهار کار ویژه اصلی دارد: نخست برقراری ارتباط است. البته باید دقت کرد که روابط خارجی عادی نمی‌تواند بدون درجه‌ای مطلوب از اعتماد دوام پیدا کند. همچنین به این علت که وجود ابهام در فرهنگ‌های مختلف اجتناب‌ناپذیر است، دولت‌ها باید درباره سیگنال‌های ارتباطی که طرف مقابل می‌فرستند کاملاً آگاه باشند. درواقع گاهی اوقات مشخص نیست که این سیگنال‌ها عمدی یا تصادفی است. دومین کار ویژه دیپلماسی برگزاری مذاکرات فنی درباره موضوعات گوناگون در یک بستر پیچیده است. سومین کارکرد دیپلماسی، حضور در نهادهای بین‌المللی چندجانبه، مانند سازمان ملل متحد، است. چهارمین کار ویژه دیپلماسی را می‌توان دیپلماسی اقتصادی نامید که دولت‌ها از طریق آن

می‌کوشند تا به شکوفایی اقتصادی ملی خود دست یابند؛ به‌طور مثال از طریق جذب سرمایه‌گذاری و افزایش صادرات (Hill, 2016: 158-161).

دیپلماسی در دنیای امروز دگرگونی‌های بنیادینی را تجربه کرده است، به‌طوری‌که می‌توان چنین گفت که دولت‌ها در جهان قرن بیست و یکم، چهار نوع دیپلماسی را برای دستیابی به اهداف خود پیگیری می‌کنند که عبارت است از: دیپلماسی پنهان، دیپلماسی آشکار، دیپلماسی عمومی و دیپلماسی خط دو^۱. دیپلماسی در شکل سنتی محدود به دیپلماسی آشکار و پنهان بود؛ ولی امروز شاهد پیگیری انواع دیگر دیپلماسی هستیم که تحت‌تاثیر عواملی نظیر گسترش روابط بین‌الملل، تحولات فناوری، وابستگی متقابل واحدهای سیاسی، تعارضات ایدئولوژیک، توسعه رسانه‌های همگانی و افزایش تاثیرگذاری افکار عمومی به‌شدت رشد کرده است. دیپلماسی خط دو که تعامل میان بازیگران جدید عرصه بین‌المللی را در کنار دولت‌ها در برمی‌گیرد، در جهان کنونی چندان شناخته شده نیست؛ اما روزبه‌روز اقبال به آن بیشتر می‌شود. دیپلماسی خط دو به‌نوعی دیپلماسی گفته می‌شود که بازیگران آن شامل بازیگران غیر دولتی می‌شود و حوزه‌ها، موضوعات و عرصه‌هایی را در برمی‌گیرد که در گذشته در حیطه اختیار دولت‌ها بوده است. با گسترش و قدرت یافتن بخش غیردولتی در جوامع گوناگون آگاهی و اداره در این بخش شکل گرفته که آنها از قابلیت‌ها و توانمندی‌های بهتر برای تنظیم و مدیریت بعضی از حوزه‌های روابط بین‌الملل برخوردار شوند. از آنجا که دولت‌ها در جوامع امروز با مشکلات فزاینده‌ای روبه‌رو هستند و توانایی حل‌وفصل تمام مسایل و مشکلات را ندارند در جستجوی راه‌حلی هستند که هر چه بیشتر بخش غیردولتی از وظایف خود را به بخش خصوصی واگذار کنند. همچنین از آنجا که قالب‌های سنتی دیپلماسی توان و ظرفیت محدودی دارند و همه موضوعات با هزینه کم، امکان بررسی و حل‌وفصل در این ساختار را ندارند و شهروندان کشورها توان و ظرفیت بیشتری برای بحث، واکاوی و کنجکاوی در مورد گزینه‌های مختلف مرتبط با موضوعات موردعلاقه کشورها دارند، دیپلماسی خط دو ظرفیت‌هایی ایجاد می‌کند که به‌راحتی می‌توان چنین موضوعاتی را موردبررسی قرار داد که هزینه‌ای برای دولت‌ها در بر ندارد (هادیان و احمدی، ۱۳۸۸: ۹۰-۸۹).

1. Track II Diplomacy.

امروزه از میان انواع دیپلماسی‌ها، دیپلماسی عمومی مورد توجه بازیگران دولتی و غیردولتی قرار گرفته است که می‌توان موارد زیر را جز شاخصه‌های اصلی آن به‌شمار آورد: ۱. برنامه‌ریزی و هدایت‌گر اصلی دیپلماسی عمومی دولت‌ها هستند؛ اما اجرای دیپلماسی عمومی کارکرد عوامل دولتی و غیردولتی است؛ ۲. گروه هدف دیپلماسی عمومی، عامه مردم در کشورهای خارجی هستند؛ ۳. موضوعات دیپلماسی عمومی در ارتباط با رفتار، تمایلات و نگرش افکار عمومی فراسوی مرزهاست؛ ۴. دیپلماسی عمومی معطوف به اعمال نفوذ موثر و هدفمند بر افکار عمومی خارجی است نه فقط برقراری ارتباط با آن؛ ۵. دیپلماسی عمومی یک برنامه‌ریزی راهبردی است پس در میان مدت و بلندمدت مطرح می‌شود و به‌دنبال تاثیرگذاری پایدار است؛ ۶. دیپلماسی عمومی در پی درک و شناخت، اطلاع‌رسانی و اعمال نفوذ بر افکار عمومی و توده‌های مردم خارجی است تا آنها دولت متبوع خود را برای حمایت از سیاست کشور عامل ترغیب کنند؛ ۷. در نهایت هدف غایی دیپلماسی عمومی کمک به سیاست خارجی در راستای نیل به اهداف و ارتقای منافع ملی کشورها می‌باشد (خسروی و دیگران، ۱۳۹۴: ۱۳۱-۱۳۲).

دیپلماسی اسرائیل

سابقه تاریخی روابط خارجی اسرائیل نشان می‌دهد که این رژیم از انواع دیپلماسی‌های موجود بهره می‌گیرد تا نفوذ خود را در میان سیاستمداران جمهوری خواه و دموکرات ایالات متحده افزایش دهد. در همین راستا صهیونیست‌ها سعی کرده‌اند تا نفوذ خود را در نهادهای مختلف ایالات افزایش دهند به طوری که حضور حامیان اسرائیل در سال‌های اخیر در کنگره، کاخ سفید، رسانه‌های جریان اصلی، لابی‌های سیاسی، دانشگاه‌ها، اتاق‌های فکر و بنگاه‌های تجاری افزایش چشمگیری پیدا کرده است. این افزایش نفوذ در حالی رخ داده است که چندان فرقی نمی‌کند که اکثریت در این نهادها در اختیار جمهوری خواهان و یا دموکرات‌ها باشد.

با توجه به این که پژوهش حاضر معطوف به سیاست خارجی اسرائیل در قبال احزاب سیاسی ایالات متحده است، در این نوشتار تنها به دیپلماسی این رژیم در نهادهایی

پرداخته می‌شود که اعضای دو حزب در آن حضور پررنگ‌تر و موثرتری دارند. در نتیجه نگارنده تنها به دیپلماسی اسرائیل در کاخ سفید، کنگره و اتاق‌های فکر می‌پردازد.

نفوذ صهیونیستی در کاخ سفید

در دوران ریاست جمهوری اوباما دموکرات صهیونیست‌ها کرسی‌های مهمی را در دولت او به‌دست آوردند. تونی بلینکن^۱، معاون مشاور امنیت ملی، دولت او بود. او در کابینه اوباما به مسایلی مهمی، چون جنگ داخلی در سوریه که برای امنیت اسرائیل مهم تلقی می‌شود، پرداخت. علاوه بر این، بلینکن نقشی مهم در سیاستگذاری دولت اوباما در قبال افغانستان، پاکستان و نیز مسئله هسته‌ای ایران داشت. او همچنین پژوهشگر ارشد مرکز مطالعات بین‌الملل و استراتژیک^۲، اتاق فکری در واشنگتن، می‌باشد (Jewish Virtual Library, 2019). جک لوی^۳، که در سال‌های (۱۹۹۳-۱۹۹۴) دستیار ویژه بیل کلینتون بود و در سال ۲۰۱۳، به‌عنوان یکی دیگر از یهودیان پر نفوذ در دولت اوباما به سمت وزیر خزانه‌داری انتخاب شد. او در طراحی و اجرای تحریم‌های اقتصادی علیه ایران نقشی کلیدی را ایفا کرد (CNN, August 9, 2018). دیدگاه‌های او در قبال ایران به نظرات نتانیاهو بسیار نزدیک بود به‌طوری‌که او در سخنرانی که به میزبانی روزنامه «جروزالم پست» برگزار شد چنین گفت: «ما هم مثل نتانیاهو به ایران اعتماد نداریم» (فردا نیوز، ۱۷ خرداد ۱۳۹۴). اریک لین^۴، بین سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۰۸ مشاور اوباما در امور خاورمیانه بود. او همچنین به‌عنوان مشاور وزاری دفاع ایالات متحده از جمله رابرت گیتس، لئون پانتا و چاک هگل خدمت کرده است. این دموکرات یهودی که هم‌کنون پژوهشگر «مرکز امنیت آمریکای جدید»^۵ است به دولت اوباما برای دسترسی به جامعه یهودیان آمریکا نقش ویژه‌ای بازی کرد (Center for a New American Security, 2019). دانیل شاپیرو^۶، سفیر ایالات متحده در سرزمین‌های

1. Tony Blinken.
2. Center for Strategic and International Studies.
3. Jack Lew.
4. Eric Lynn.
5. Center for a New American Security.
6. Daniel B. Shapiro.

اشغالی در دوره اوپاما، یکی از صهیونیست‌هایی بود که ارتباط گسترده‌ای با اعضای کنگره از دو حزب ایفا کرده بود و پیش از اعزام به اسرائیل در سمت مدیر ارشد خاورمیانه و شمال آفریقا شورای امنیت ملی کاخ سفید خدمت کرده بود (WestExec Advisors, 2018). دیوید کوهن^۱، یکی دیگر از صهیونیست‌های سرشناس دولت اوپاما بود که سابقه معاونت سازمان سی. آی. ای را نیز در کارنامه سیاسی خود دارد. کوهن در دولت اوپاما و در می ۲۰۰۹ به وزارت خزانه‌داری رفت و به‌عنوان دستیار وزیر در امور مالی تروریسم منصوب شد. کوهن در آنجا به‌عنوان دستیار وزیر مسئول تنظیم و هماهنگی فعالیت‌های ضد تامین مالی تروریست‌ها و پولشویی منصوب شد. کوهن در ۳۰ ژوئن ۲۰۱۱، به‌عنوان معاون وزیر در امور تروریسم و اطلاعات مالی انتخاب شد. وی در این پست بر سیاست‌ها، اقدامات و قانون‌گذاری وزارت خزانه‌داری در زمینه شناسایی و اخلال در خطوط حمایت مالی سازمان‌های تروریستی بین‌المللی، گسترش دهندگان سلاح‌های کشتار جمعی، قاچاقچیان مواد مخدر و دیگر بازیگران غیرقانونی که تهدیدی برای امنیت ملی ایالات‌متحده بودند، نظارت می‌کرد (GlobeNewswire, 2019).

حضور و نفوذ یهودیان در دوران تسلط جمهوری خواهان بر کاخ سفید ادامه پیدا کرد به‌طوری‌که در دولت دونالد ترامپ بیش از ده یهودی در پست‌های مختلف در دولت او مشغول به فعالیت هستند. جرد کوشنر^۲ ۳۶ ساله که داماد ترامپ نیز می‌باشد به‌عنوان مشاور ارشد دونالد ترامپ در کاخ سفید فعالیت می‌کند. گفته شده است که کوشنر در ازای فعالیت‌های خود حقوقی دریافت نخواهد کرد. وی به ترامپ درباره مسایل مختلفی نظیر معضلات خاورمیانه، وضعیت اسرائیل، معامله با بخش خصوصی و نیز تجارت آزاد مشاوره خواهد داد. وی که دانش‌آموخته دانشگاه هاروارد است از سوی برخی از رسانه‌های آمریکایی ولیعهد ایالات‌متحده نامیده می‌شود و با توجه به سفرش به عربستان سعودی و دیدار با شاهزاده محمد بن سلمان و پس از آن سفر دونالد ترامپ به عربستان و دیدار با مقامات سعودی توانست همکاری دو کشور ایالات‌متحده آمریکا و عربستان سعودی در زمینه مالی و فناوری را تضمین

1. David S. Cohen.
2. Jared Kushner.

نماید. دونالد ترامپ، کوشنر را در زمینه سیاسی بسیار خوب توصیف کرده است. همچنین اختلافات کوشنر با «استیو بنن» استراتژیست ارشد سابق کاخ سفید سبب شد تا بنن از سمت خود کناره‌گیری کند. پدر و مادربزرگ کوشنر از یهودیان ارتدوکسی هستند که پس از واقعه ادعایی هولوکاست به ایالات‌متحده مهاجرت کردند. او توسط رسانه‌ها به «وزیر هر چیزی»^۱ در دولت ترامپ لقب گرفته است. او که هیچ‌گونه تجربه دیپلماتیکی ندارد از سوی دولت ترامپ برای حل‌وفصل مناقشه اسرائیل-فلسطین انتخاب شده است و حتی به رییس‌جمهور در خصوص رابطه ایالات‌متحده با چین، مکزیک و کانادا مشاوره می‌دهد. جرد کوشنر امپراطوری مالی خود را از پدرش به ارث برده و آسمان خراش وی چند بلوک با برج دونالد ترامپ در نیویورک فاصله دارد (BBC, 10 October 2018). دیوید فریدمن^۲ سفیر جدید ایالات‌متحده در سرزمین‌های اشغالی است. وی یک وکیل ورشکستگی (وکیلی که مسایل مربوط به ورشکستگی را پیگیری می‌کند) و فرزند یک خاخام ارتدوکس یهودی است. وی طرفدار شدید شهرک‌سازی رژیم اسرائیل در کرانه باختری است. وی به‌شدت با به رسمیت شناختن فلسطین به‌عنوان یک کشور مستقل مخالفت می‌ورزد. «دیوید فریدمن» مدرک خود در رشته حقوق را از دانشگاه کلمبیا در نیویورک گرفت و در زمانی که آقای ترامپ به‌دلیل رکود کازینوهایش در شهر آتلانتیک سیتی، ایالت نیوجرسی اعلام ورشکستگی کرد، آقای فریدمن وکیل وی شد و از وی در دادگاه دفاع کرد (VOA, 2017). جیسون گرینبلات^۳ یهودی است که در اواخر دهه ۸۰ میلادی در یک مدرسه دینی در کرانه باختری تحصیل کرده است. دونالد ترامپ وی را به‌عنوان نماینده ایالات‌متحده در مذاکرات سازش بین تشکیلات خودگردان فلسطین و رژیم صهیونیستی برگزیده است. وی در گفتگو با رادیوی ارتش رژیم صهیونیستی اعلام کرد که دولت ترامپ هرگز هیچ راه‌حلی را به اسرائیل تحمیل نخواهد کرد. وی همچنین اظهار داشت که شهرک‌های صهیونیستی مانعی در برابر صلح نیستند. وی به‌عنوان یک یهودی ارتدوکس به مدت بیست سال

1. Secretary for Everything.

2. David Friedman.

3. Jason Greenblatt.

در تشکیلات ترامپ فعالیت کرده است. وی استاد رشته مدیریت در دانشگاه یاشیوا (دانشگاهی خصوصی در شهر نیویورک) بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۶ بوده است. وی فارغ‌التحصیل رشته حقوق از دانشگاه نیویورک است و مدرک کارشناسی زبان انگلیسی خود را از دانشگاه یاشیوا دریافت کرده است. وی نویسنده سه کتاب است که یکی از آنها درباره سفرش به اسرائیل است (Forward, December 23, 2016). وی همچنین طرفدار راه حل دو دولت برای حل و فصل مناقشه فلسطین و اسرائیل است. وی پیش‌نویس سخنرانی دونالد ترامپ در کنفرانس سالیانه آپیک را نوشته است و از این گروه لابی به‌عنوان منبع اصلی کسب اطلاعات در خصوص رژیم اسرائیل یاد می‌کند (Jewish Telegraphic Agency, 2017). استفن منوچین^۱ که به‌عنوان وزیر خزانه‌داری دولت ترامپ انتخاب شده است، مدیر مالی کمپین انتخاباتی دونالد ترامپ بود و با وی دوستی ۱۵ ساله دارد. وی تجربه زیادی در بازار مالی «وال استریت» کسب کرده است. وی همچنین در فیلم‌های هالیوودی که توسط کمپانی فاکس قرن بیستم متعلق به «رابرت مرداک» سرمایه‌گذاری کرده است (Haaretz, November 30, 2016). استفن میلر^۲ نقش بسیار مهمی در کمپین انتخاباتی دونالد ترامپ ایفا کرده است. وی نویسنده سخنرانی‌های انتخاباتی ترامپ بوده و به‌عنوان مسئول ایجاد کننده شور و هیجان در کمپین‌های انتخاباتی دونالد ترامپ فعالیت می‌کرده است. میلر خود را به‌عنوان یک یهودی اهل عمل توصیف کرده است (Jewish Telegraphic Agency, 2017). وی که متن سخنرانی ترامپ در کنوانسیون ملی جمهوری خواهان را نوشته است متهم شده که تصویری دلهره‌آور و نامطلوب از آمریکا ترسیم کرده است که گرفتار فقر و جنایت شده است (Haaretz, January 23, 2017). وی هم‌اکنون مشاور ارشد رییس جمهور در امر سیاستگذاری است. ارل ایکان^۳ که یک بازرگان و سرمایه‌گذار است، به‌عنوان مشاوره ویژه ترامپ در خصوص موضوعات مربوط به اصلاحات تنظیمی فعالیت می‌کند. البته وی به‌عنوان یک شهروند خصوصی فعالیت می‌کند و یک کارمند فدرال یا کارمند ویژه دولت ترامپ محسوب نمی‌شود. ایکان ۸۰

1. Steven Mnuchin.
2. Stephen Miller.
3. Carl Icahn.

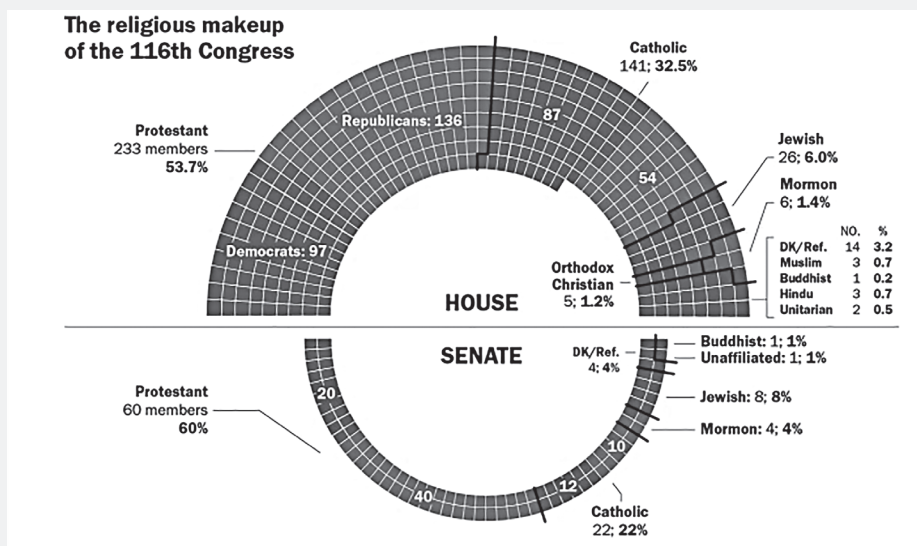
ساله مالک شرکت بازرگانی ایکان می‌باشد. البته وی علاوه بر فعالیت‌های بازرگانی به فعالیت‌های انسان‌دوستانه نیز می‌پردازد. به‌طور نمونه وی به یک بیمارستان در نیویورک کمک مالی می‌کند و در یکی از مناطق نیویورک هفت مدرسه احداث کرده است. گری کوهن^۱ رییس سابق گلدمن ساکس به‌عنوان رییس شورای اقتصاد ملی کاخ سفید فعالیت می‌کند. وی در سال ۲۰۰۹ مرکز دانشجویان یهودی کوهن را در دانشگاه ایالتی کنت پایه‌گذاری کرد. بوریس اپشتاین^۲ که یک استراتژیست سیاسی جمهوری‌خواه است بارها در تلویزیون از دونالد ترامپ دفاع کرده است. وی همچنین مشاور ارتباطی سناتور «جان مک کین» در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۸ بود (Arutz Sheva, January 30, 2017). وی تا قبل از استعفایش در مارس ۲۰۱۷، به‌عنوان دستیار مدیر ارتباطات دولت ترامپ خدمت می‌کرد (CNN, 2017). دیوید شولکین^۳ که هم‌اکنون به‌عنوان معاون بهداشتی در وزارت امور کهنه‌سربازان خدمت می‌کند رییس یک بیمارستان در نیویورک با نام مرکز درمانی اسرائیل بث می‌باشد (Arutz Sheva, January 30, 2017). وی بر این نکته تاکید کرده است که آمریکا باید اعتماد کهنه‌سربازان آمریکایی را دوباره به دست بیاورد (Fox News, 2017). البته وی در دولت باراک اوباما به این منصب گماشته شده بود و در دولت دونالد ترامپ با رای مثبت صد سناتور در پست خود ابقا شد (ABC News, February 14, 2017). رید کوردیش^۴ که از دوستان نزدیک جراد کوشنر است که در زمینه نوآوری‌های تکنولوژیک و موضوعات مربوط به همکاری میان آژانس‌های مختلف حکومتی، در دولت ترامپ فعالیت می‌کند. آبراهام برکوویتز^۵ ۲۷ ساله دستیار ویژه ترامپ و دستیار جراد کوشنر می‌باشد. در گذشته برکوویتز برای شرکت‌های جراد کوشنر کار می‌کرده است. وی از دانشکده حقوق هاروارد فارغ‌التحصیل شده است و در شبکه اجتماعی فیسبوک یک گفتگوی زنده برای کمپین انتخاباتی ترامپ به راه انداخت (Arutz Sheva, January 30, 2017). حضور این افراد در پست‌های مختلف کاخ سفید و

1. Gary Cohn.
2. Boris Epshteyn.
3. David Shulkin.
4. Reed Cordish.
5. Avrahm Berkowitz.

آژانس‌های دولتی می‌تواند نفوذ رژیم اسرائیل را در قوه مجریه ایالات متحده به شدت افزایش دهد به گونه‌ای که دکترین اوباما و ترامپ، حداقل در خاورمیانه، با سیاست خارجی رژیم اسرائیل در هماهنگی کامل قرار بگیرد.

دیپلماسی اسرائیل در قبال کنگره

با آنکه یهودیان کرسی‌های اندکی را در مجلس نمایندگان و سنا اشغال کرده‌اند؛ اما با توجه به رابطه نزدیک دیگر نمایندگان کنگره با اسرائیل نباید انتظار داشت که سیاستگذاران در کنگره موضوع منافع اسرائیل را در سیاست خاورمیانه‌ای خود نادیده بگیرند؛ به‌طور مثال در کنگره ۱۱۶ ایالات متحده که به تازگی تشکیل شده است، یهودیان شش درصد کرسی‌های مجلس نمایندگان و هشت درصد کرسی‌های مجلس سنا را در اختیار دارند (شکل شماره دو)، با این وجود بدیهی است که پشتیبانی از رژیم اسرائیل هنوز در دستور کار کنگره قرار دارد.

ترکیب مذهبی در کنگره ۱۱۶ (شکل شماره دو)

(Pew Research Center, January 2019)

اسامی نمایندگان یهودی دموکرات در مجلس نمایندگان در جدول زیر آمده است:

Gary Ackerman (D-N.Y.)	گری اکرم‌من - دموکرات - نیویورک
Shelley Berkley (D-Nev.)	شلی برکلی - دموکرات - نیوادا
Howard Berman (D-Calif.)	هاوارد برمن - دموکرات - کالیفرنیا
Eric Cantor (R-Va.)	اریک کانتور - جمهوری خواه - ویرجینیا
David Cicilline (D-R.I.)	دیوید سسیلین - دموکرات - رود آیلند
Stephen Cohen (D-Tenn.)	استیفن کوهن - دموکرات - تنسی
Susan Davis (D-Calif.)	سوزان دیویس - دموکرات - کالیفرنیا
Ted Deutch (D-Fla.)	تد دویتچ - دموکرات - فلوریدا
Eliot Engel (D-N.Y.)	الیوت انگل - دموکرات - نیویورک
Bob Filner (D-Calif.)	باب فیلنر - دموکرات - کالیفرنیا
Barney Frank (D-Mass.)	بارنی فرانک - دموکرات - ماساچوست
Gabrielle Giffords (D-Ariz.)	گابریل گیفوردز - دموکرات - آریزونا
Jane Harman (D-Calif.)	جان هارمن - دموکرات - کالیفرنیا
Steve Israel (D-N.Y.)	استیو اسرائیل - دموکرات - نیویورک
Sander Levin (D-Mich.)	ساندرا لیوین - دموکرات - میشیگان
Nita Lowey (D-N.Y.)	نیتا لوی - دموکرات - نیویورک
Jerrold Nadler (D-N.Y.)	جرالد نادلر - دموکرات - نیویورک
Jared Polis (D-Colo.)	جارد پلیس - دموکرات - کولورادو
Steve Rothman (D-N.J.)	استیو روتمن - دموکرات - نیوجرسی
Jan Schakowsky (D-Ill.)	جان ساکوفسکی - دموکرات - الینوی
Allyson Schwartz (D-Pa.)	الیسون شوارتز - دموکرات - پنسلوانیا
Adam Schiff (D-Calif.)	آدم شیف - دموکرات - کالیفرنیا
Brad Sherman (D-Calif.)	برد شیرمن - دموکرات - کالیفرنیا

Debbie Wasserman Schultz (D-Fla.)	دیبی واسرمن شولتز - دمکرات - فلوریدا
Henry Waxman (D-Calif.)	هنری واکسمن - دمکرات - کالیفرنیا
Anthony Weiner (D-N.Y.)	آنتونی واینر - دمکرات - نیویورک
John Yarmuth (D-Ky.)	جان یارموث - دمکرات - کنتاکی

همچنین اسامی سناتورهای یهودی دموکرات در جدول زیر ذکر شده است:

Richard Blumenthal (D-Conn)	ریچارد بلومنتال - دمکرات - کانیکتیکت
Barbara Boxer (D-Calif)	باربارا باکسر - دموکرات - کالیفرنیا
Benjamin Cardin (D-Md)	بنیامین کاردین - دموکرات
Dianne Feinstein (D-Calif)	دیان فاینشتاین - دموکرات - کالیفرنیا
Al Franken (D-Minn)	ال فرانکن - دمکرات - مینسوتا
Herb Kohl (D-Wisc)	هیرب کول - دمکرات - ویسکانسین
Frank Lautenberg (D-N.J)	فرانک لوتنبرگ - دموکرات - نیوجرسی
Joseph Lieberman (I-Conn)	جوزف لیبرمن - دموکرات - کانیکتیکت
Carl Levin (D-Mich)	کارل لیوین - دمکرات - میشیگان
Bernard Sanders (I-Vt)	برنارد ساندرز - مستقل - ویرمونت
Charles Schumer (D-N.Y)	چارلز شومر - دمکرات - نیویورک
Ron Wyden (D-Ore)	ران وایدن - دمکرات - اورلیان
Michael Bennet (D-Colo)	میشیل بینت - دمکرات - کولورادو

تلاش‌های اخیر دیپلماتیک اسرائیل در کنگره ایالات متحده سبب شد تا قانون ۲۰۱۹، تقویت امنیت آمریکا در خاورمیانه^۱ حداقل در سنا تصویب شود و برای تبدیل شدن به قانون در انتظار تصویب مجلس نمایندگان و امضای رییس جمهوری بماند. این طرح به دولت ایالات متحده اجازه می‌دهد تا منابع مالی و سلاح در اختیار اسرائیل بگذارد. این طرح دولت را موظف می‌کند تا سال مالی ۲۰۲۸، کمک‌های مالی نظامی به اسرائیل اعطا کند و ضمانت‌های مالی را تا سال مالی ۲۰۲۳، گسترش می‌دهد. این طرح به رییس‌جمهور آمریکا اجازه می‌دهد تا تسلیحات هدایت شونده دقیق را در اختیار این رژیم بگذارد (US Congress, 2019). چنین طرح‌هایی به‌طور کلی

1. Strengthening America's Security in the Middle East Act of 2019.

مورد استقبال کنگره قرار می‌گیرد فارغ از این که دموکرات‌ها یا جمهوری‌خواهان اکثریت را در مجلس نمایندگان یا سنا در اختیار داشته باشند. دان شاپیرو، سفیر آمریکا در اسرائیل در دوران ریاست‌جمهوری اوباما، بر اهمیت تاثیر سیاستگذاری در کنگره ایالات‌متحده بر منافع اسرائیل تاکید بسیاری کرده است. به باور وی اسرائیل از سال ۲۰۱۶، با وضعیت ویژه‌ای در واشنگتن روبه‌رو است. با عقیده او وضعیت هم‌اکنون در حال تغییر است و اسرائیل باید خود را با این واقعیت جدید تطبیق دهد. او بر این نکته تاکید می‌ورزد که سیاستمداران اسرائیلی هنوز اهمیت کنگره را در ساختار سیاسی ایالات‌متحده به‌خوبی درک نکرده‌اند. با این وجود شاپیرو بر این عقیده است که کمک امنیتی آمریکا به اسرائیل تحت‌تاثیر توازن قوای جدید در کنگره (کنگره ۱۱۶ که جمهوری‌خواهان در سنا و دموکرات‌ها در مجلس نمایندگان اکثریت کرسی‌ها را در اختیار دارند) قرار نخواهد گرفت. او می‌پذیرد که دو حزب آمریکا درباره کمک به اسرائیل اجماع نظر کامل دارند. اخیراً تنها یک سناتور آمریکایی، رند پل^۱ جمهوری‌خواه، با کمک‌های نظامی آمریکا با اسرائیل به مخالفت برخاسته است. به گفته شاپیرو اکثریت دموکرات در مجلس نمایندگان کاملاً با تامین نیازهای امنیتی اسرائیل موافق هستند (Haaretz, January 2, 2019).

بررسی قوانینی از این نوع در کنگره ۱۱۶ که نیمی از آن در اختیار جمهوری‌خواهان و نیمی دیگر از آن در اختیار دموکرات‌هاست نشان می‌دهد که تا چه اندازه کارزار لابی‌گری اسرائیل در کنگره موفق بوده است، فارغ از این که کرسی‌ها بین احزاب آمریکایی چگونه توزیع شده است. از آنجایی که در امور خارجی دو کمیته امور خارجی مجلس نمایندگان و کمیته روابط خارجی سنا نقش تعیین‌کننده‌ای در سیاست خارجی ایالات‌متحده دارند، ارتباط صهیونیست‌ها با این دو کمیته بسیار حایز اهمیت است. از آنجایی که کمیته امور خارجی مجلس نمایندگان تحت تسلط دموکرات‌ها و کمیته روابط خارجی سنا تحت تسلط جمهوری‌خواهان قرار دارد، بررسی این دو کمیته در کنگره ۱۱۶، می‌تواند ارتباط

1. Rand Paul.

صهیونست‌ها با کنگره ۱۱۶ را در حوزه سیاست خارجی به خوبی نمایان سازد.

کمیته امور خارجی مجلس نمایندگان

کمیته امور خارجی مجلس نمایندگان که ۴۷ عضو دارد تحت ریاست الیوت انگل^۱ دموکرات تشکیل جلسه می‌دهد. انگل یکی از روسای «جناح متحدین اسرائیل»^۲ در کنگره می‌باشد و در واقع عضو «بنیاد متحدین اسرائیل»^۳ به‌شمار می‌رود (Israel Allies Foundation, 2019). برد شرمن^۴ یکی دیگر از اعضای دموکرات این کمیته و عضو بنیاد متحدین اسرائیل است. او به‌شدت حامی رژیم اسرائیل است؛ به‌طوری‌که در توییتی چنین گفته است: «اورشلیم (بیت‌المقدس) پایتخت همیشگی مردم یهود و تنها پایتخت دولت اسرائیل است» (Twitter). گرایشات صهیونیستی او سبب شده است تا او به‌شدت به‌دنبال تصویب قوانین ضدایرانی باشد؛ به‌طور مثال او در سال ۲۰۱۷ از لایحه‌ای پشتیبانی کرد که در آن از دولت ایالات‌متحده خواسته شده بود تا سپاه پاسداران را به‌عنوان یک گروه تروریستی بشناسد (VOA, 2018).

با این وجود در کنگره ۱۱۶ نماینده مسلمان به نام ایلهان عمر^۵ به عضویت کمیته امور خارجی درآمده است که اظهاراتش درباره اسرائیل بحث‌های گسترده‌ای را میان سیاستمداران و رسانه‌های آمریکایی به‌وجود آورده است. ایلهان عمر در اظهار نظری گفته بود که ایپک، لابی حامی اسرائیل در آمریکا، پشت‌پرده حمایت سیاستمداران آمریکایی از اسرائیل است. به گفته او دلیل این حمایت به «اسکناس‌های صددلاری» بازمی‌گردد که از سوی ایپک در آمریکا هزینه می‌شود. او پیش از آن هم بابت آنکه گفته بود اسرائیل جهان را «هیپنوتیزم» کرده، عذرخواهی کرده بود. در واقع او به‌شدت از نفوذ سیاسی لابی‌های اسرائیلی در ساختار سیاسی ایالات‌متحده به شدت انتقاد کرده بود (VOX, March 6, 2019). چنین انتقادات تندی سبب شد تا نانسی پلوسی^۶

1. Eliot Engel.
2. Israel Allies Caucus.
3. Israel Allies Foundation.
4. Brad Sherman.
5. Ilhan Omar.
6. Nancy Pelosi.

دموکرات، رییس مجلس نمایندگان آمریکا، و دیگر نمایندگان ارشد دموکرات کنگره با انتشار بیانیه مشترک اظهارات عمر را محکوم کنند و از او بخواهند که عذرخواهی کند (Hill, 2019).

برخی دیگر از اعضای دموکرات این کمیته در عین پشتیبانی از اسرائیل، منتقد رویکرد دولت ترامپ در قبال روند صلح خاورمیانه هستند؛ به طور مثال، گری کانلی^۱ رویکرد ترامپ در قبال صلح اسرائیل فلسطین را کاملا اشتباه خواند و این سوال را مطرح می‌سازد که هدف نهایی ترامپ چیست. او بر این موضوع تاکید می‌کند که دولت دونالد ترامپ هم باید، مانند دولت‌های پیشین ایالات متحده آمریکا از راه حل دو دولت اسرائیلی فلسطینی پشتیبانی کند (Haaretz, August 25, 2017). از سوی دیگر سوزان وایلد^۲، نماینده یهودی دموکرات کنگره و عضو کمیته امور خارجی در گردهمایی فدراسیون یهودی^۳ به شدت از پدیده‌ای که آن یهودی ستیزی را توصیف کرده، انتقاد کرده است و خواستار مبارزه با آن در ایالات متحده شده است (Jewish Federation, 2019).

کمیته روابط خارجی سنا

۲۲ عضو کمیته روابط خارجی مجلس سنا در فرایند سیاستگذاری خارجی در کنگره ایالات متحده نقش تعیین کننده‌ای دارند. در کنگره ۱۱۶، با آنکه اکثریت کرسی‌های سنا در اختیار جمهوری خواهان قرار دارد؛ اما تقریباً همه سناتورها، به خصوص در کمیته روابط خارجی، درباره پشتیبانی قاطع از اسرائیل هم نظر هستند. همچنین در کنگره ۱۱۶، جیمز ریش^۴ ریاست این کمیته را برعهده دارد. او یکی از حامیان سرسخت روابط استراتژیک بین ایالات متحده و اسرائیل است. نزدیکی او با صهیونیست‌ها سبب شده است تا دیدگاه‌های او به شدت ضدایرانی باشد. در جلسه استماع کمیته روابط خارجی که با حضور مایک پمپئو برگزار شد او چنین اظهار داشت: «می‌خواهم برای لحظاتی درباره ایران صحبت کنم. یکی از داستان‌های ناگفته بزرگ در ارتباط با روابط خارجی،

1. Gerry Connolly.
2. Suzan Wild.
3. Jewish Federation.
4. James E. Risch.

مسایل و مشکلاتی است که مردم ایران در داخل از نظر مالی دارند و می‌دانم که ما در جلسه محرمانه نیستیم؛ اما گزارش‌های عمومی در این خصوص وجود دارد و رژیم با این مشکلات روبه‌رو است و من فکر می‌کنم برای همین وارد منازعه با رییس‌جمهور شدند تا از فشارهای داخلی‌شان کم کنند. ممکن است کمی برای ما بگویند که در داخل ایران چه می‌گذرد؟» (Taghato, July 25, 2018). باب منندز^۱، یکی از دیگر سناتورهای دموکرات بانفوذ در کمیته روابط خارجی و یکی از مخالفان اصلی توافق هسته‌ای ایران، از نورپک^۲، یک کمیته اقدام سیاسی طرفدار اسرائیل، برای انتخابات کنگره در سال ۲۰۱۸، حدود ۵۰۰ هزار دلار کمک مالی دریافت کرده است (The Je-rusalem Post, August 29, 2018). مارکو روبیو^۳، یکی از سناتورهای جمهوری خواه عضو این کمیته و از حامیان تحریم ایران، یکی از سیاستمداران آمریکایی است که به‌شدت تلاش می‌کند تا «قانون مبارزه با بی. دی. اس»^۴ در کنگره تصویب شود. بر اساس این قانون حکومت‌های محلی و ایالتی می‌توانند بر ضد افراد و شرکت‌هایی که به‌دنبال بایکوت اسرائیل هستند قانون تحریمی وضع کنند (The Week, January 10, 2019). از دیگر حامیان این قانون، بن کاردین^۵، عضو دموکرات کمیته روابط خارجی، است که به‌شدت پیگیر جلب نظر دیگر قانونگذاران آمریکایی برای تصویب این قانون است (العالم، ۲۹ آذر ۱۳۹۷). فرایند سیاستگذاری در این کمیته نشان می‌دهد که پیوندهای عمیق سناتورها با لابی‌های اسرائیلی و تعهد ایدئولوژیک آنها به سرزمین‌های اشغالی فرصت خوبی را برای سران اسرائیل فراهم کرده است تا از طریق آن بتوانند نفوذ خود را در میان قانونگذاران آمریکایی افزایش دهند.

پیوندهای اتاق‌های فکر آمریکا با صهیونیست‌ها

علاوه بر این صهیونیست‌ها نفوذ قابل توجهی در اتاق‌های فکر ایالات‌متحده دارند؛ به‌طوری‌که برخی از این اتاق‌های فکر به‌عنوان شبکه‌های طرفداری از اسرائیل در

1. Bob Menendez.
2. NORPAC.
3. Marco Rubio.
4. Combating BDS Act.
5. Ben Cardin.

محافل سیاستگذاری ایالات متحده عمل می‌کنند. در واقع شبکه طرفداری از اسرائیل در ایالات متحده دارای منابع متعددی از جمله اتاق‌های فکر می‌باشد. این شبکه طرفداری از طریق تامین سرمایه مالی و انسانی اتاق‌های فکر آمریکا قصد دارد آنها را به سمت پشتیبانی از منافع رژیم اسرائیل هدایت کند. می‌توان چنین احتمال داد که اسرائیلی‌ها بر آن دسته از اتاق‌های فکر آمریکا که نقشی مهم در شکل‌دهی به مباحثات عمومی و همچنین سیاست واقعی دارند، تسلط دارند. در طول ۲۵ سال گذشته، نیروهای طرفدار اسرائیل حضور فعالی در موسساتی نظیر موسسه اینترپرایز آمریکایی، موسسه بروکینگز، مرکز سیاست امنیتی، موسسه پژوهش‌های سیاست خارجی، موسسه هریتج، موسسه هادسون، موسسه تحلیل سیاست خارجی و موسسه یهودی امور امنیت ملی داشته‌اند. این دسته از اتاق‌های فکر تعداد بسیار کمی از منتقدین حمایت ایالات متحده از اسرائیل را بکار می‌گیرند، البته اگر قصد داشته باشند که چنین افرادی را استخدام کنند (McCormick, 2012). از سه بعد می‌توان ارتباط و تعامل بین اتاق‌های فکر ایالات متحده و رژیم صهیونیستی را مورد بررسی قرار داد که عبارتند از: (۱) پژوهشگران شاغل در اتاق‌های فکر؛ (۲) موضوعات پژوهشی موسسات تحقیقاتی که نهایتاً منجر به پشتیبانی سیاسی آنها از رژیم اسرائیل می‌شود؛ (۳) بودجه.

اتاق‌های فکر آمریکایی که بیشترین ارتباط را با صهیونیست‌ها دارند شامل موارد زیر می‌شود:

۱. مرکز بین‌المللی وودرو ویلسون: این مرکز که اساس‌نامه‌اش توسط کنگره ایالات متحده تهیه شده است در خصوص مسایل داخلی آمریکا و امور بین‌المللی به پژوهشی می‌پردازد. اکثر پژوهش‌های این مرکز مطالعاتی در خصوص رژیم اسرائیل به حل و فصل مناقشه بین فلسطین و رژیم صهیونیستی می‌پردازد؛ به‌طور مثال در یکی از گزارش‌های خود تاثیر این مناقشه بر دیاسپورای عربی یهودی را مورد بررسی قرار می‌دهد.

این مرکز که در سال ۱۹۶۸، پایه‌گذاری شد در حال حاضر با بودجه‌ای ۳۲ میلیون دلاری از وجود صد نفر کارشناس و کارمند بهره می‌برد (Jett, 2017).

«آلما گیلدنهورن» یکی از یهودیان ثروتمندی است که در سال ۲۰۰۱ از سوی

«مجله واشنگتن» به‌عنوان یکی از صد زن قدرتمند جهان معرفی شده است به مرکز ویلسون کمک مالی می‌کند (Company Overview of Aspen Institute, December 13, 2017). «توماس نایدز» یکی از مدیر عملیات شرکت خدمات مالی «مورگان استنلی» یکی دیگر از اهداکنندگان مالی به مرکز ویلسون است (Bloomberg, December 13, 2017).

همچنین این مرکز با دعوت از کارشناسان صهیونیستی برای سخنرانی سعی می‌کند تا با دیدگاه‌های مقامات صهیونیستی آشنایی بیشتری پیدا کند؛ به‌طور مثال در نهم مارس ۲۰۱۷، مرکز ویلسون از «روون آذر»، یکی از دیپلمات‌های سفارت رژیم اسرائیل در واشنگتن را دعوت نمود تا در این موسسه پژوهشی درباره موضوعات مختلفی که رژیم اسرائیل با آن روبه‌روست سخنرانی کند. آقای آذر در این نشست، در خصوص برجام، امکان اجرای راه‌حل دو دولتی و روابط ایالات‌متحده و اسرائیل در دولت دونالد ترامپ صحبت نمود (Wilson Center, September 8, 2017). همچنین «دُرگلد» مدیر کل وزارت خارجه رژیم صهیونیستی در ژانویه ۲۰۱۶ در این مرکز درباره دیدگاه اسرائیل در قبال اوضاع بحرانی خاورمیانه (در زمان داعش) سخنرانی کرده است (Embassies.gov.il).

۲. شورای سیاست خارجی آمریکا: این اتاق فکر که در سال ۱۹۸۲ تاسیس شد درصدد است تا ایده‌های مربوط به دموکراسی و بازار آزاد را ترویج کند (APEC, 2017). «نیوت گینگریچ»، رییس سابق مجلس نمایندگان آمریکا یکی از مشاوران این موسسه است. وی در مصاحبه‌ای با «شبکه تلویزیونی یهودی» گفت: «دیدگاه من درباره خطرات این جهان به تفکر نتانیاهو بسیار نزدیک است» (Washington Post, December 9, 2011). «رابرت کاستن» یکی دیگر از مشاوران این موسسه عضو لیگ دوستی آمریکا-اسرائیل است (The America-Israel Friendship League, 2017).

۳. موسسه بروکینگز: این موسسه به‌دنبال آن است تا با ارایه ایده‌های جدید راه حلی برای مشکلات محلی، ملی و جهانی بیابد. در حال حاضر ۳۰۰ پژوهشگر از مراکز دانشگاهی و دولتی در این مرکز مشغول فعالیت هستند (The Brookings Institution, 2017) «ویلیام کواندت» یکی از مقامات سابق شورای امنیت ملی کاخ سفید، یکی از

کارشناسان برجسته موسسه در زمینه خاورمیانه بوده است. «مرکز سابان مطالعات خاورمیانه» توسط «حائم سابان» بازرگان آمریکایی اسرائیلی و یک صهیونیست افراطی پشتیبانی مالی می‌شود. مدیر این مرکز نیز «مارتین ایندایک» است. در حال حاضر موسسه‌ای که زمانی در ایالات متحده به‌عنوان مرکز غیر حزبی شناخته می‌شد کاملاً طرفدار اسرائیل است (McCormick, 2012) «حائم سابان» که بزرگترین وظیفه خود را محافظت از رژیم اسرائیل می‌داند دارای ۳/۱ میلیارد دلار ثروت (Forbes, 2017) است که به‌عنوان دویست و سی و دومین ثروتمند آمریکا شناخته می‌شود. سابان به‌عنوان یکی از حامیان مالی حزب دموکرات ایالات متحده آمریکا شناخته می‌شود (Mother Jones, 2017). وی سالانه ۱۳ میلیون دلار بودجه در اختیار مرکز سابان قرار می‌دهد. درآمد این مرکز تحقیقاتی در سال ۲۰۱۵، حدود ۹۵ میلیون دلار بود. «بنیاد بیل و ملیندا گیتس» و «بنیاد ویلیام و فلورا هیولت» از جمله کمک‌کنندگان مالی به موسسه بروکینگز هستند (Jett, 2017). همچنین «جی پی مورگان چیس»، یک شرکت خدمات بانکی و مالی، به پروژه مشترک ابتکار شهرهای جهانی موسسه بروکینگز حدود ۱۰ میلیون دلار اختصاص داده است (Daley, 2011). «دیوید ام رابنشتاین»، یکی از مدیران اجرایی «گروه کارلایل»، یکی از بزرگترین شرکت‌های خصوصی خدمات مالی در جهان، نیز یک هدیه ۲۰ میلیون دلاری به این موسسه پژوهشی آمریکایی اهدا کرده است (Philanthropy News Digest, 2017).

۴. موسسه هادسون: در سال‌های اخیر «ایپک» و صهیونیست‌های مسیحی نفوذ خود را در سیاست داخلی و خارجی ایالات متحده افزایش داده‌اند. آنها از طریق پشتیبانی مالی از موسساتی نظیر هادسون و تامین نیروهای پژوهشگر آنها سعی نموده‌اند از طریق حضور در اتاق‌های فکر آمریکا به سیاست داخلی و خارجی آمریکا در جهت منافع خود شکل دهند (Ryan, 2017). «استفن والت» و «جان میرشایمر» هم موسسه هادسون را کاملاً نزدیک به لابی ایپک و نومحافظه‌کاران ارزیابی کرده‌اند (Mearsheimer and Walt, 2006).

موسسه هادسون به‌عنوان یک موسسه متعلق به نومحافظه‌کاران آمریکایی تامین کننده اصلی بودجه «موسسه استراتژی‌های صهیونیستی» است که یک سازمان

غیرانتفاعی راست‌گرای اسرائیلی است و از حذف مواد درسی «پست صهیونیستی» از برنامه درسی دانشگاهی اسرائیل پشتیبانی می‌کند. موسسه استراتژی‌های صهیونیستی توانسته است به دانشگاه‌ها فشار بیاورد تا مواد درسی را «صهیونیزه» کنند. حتی «جوزف کلفت» رییس دانشگاه تل‌آویو وعده داده است که شخصا سرفصل‌ها و مواد درسی خدشه‌دار را موردبررسی قرار دهد. موسسه هادسون همچنین پشتیبان اصلی «گردهمایی آتلانتیک»، یک اتاق فکر اسرائیلی، است. «اوزی آراد»، افسر سابق موساد این اتاق فکر را بنیان نهاده است. این اتاق فکر اسرائیلی به دنبال آن است تا ارتباط امنیتی اسرائیل را با ناتو تقویت کند (Olam, 2016).

همچنین بودجه این موسسه توسط شرکت‌های آمریکایی تامین می‌شود که علاقه بسیاری به رژیم صهیونیستی دارند؛ به‌طور مثال شرکت داروسازی «لی لی»، به‌عنوان حامی مالی موسسه هادسون، خود را متعهد می‌داند که با کیفیت‌ترین محصولات خود را به اسرائیل صادر کند و بهترین خدمات را به اسرائیل ارائه دهد (Lilly, 2017). همچنین شرکت «مونسانتو»، فعال در زمینه کشاورزی و بیو تکنولوژی و حامی مالی موسسه هادسون به ارتش اسرائیل مواد شیمیایی تسلیحاتی نظیر فسفر سفید داده است که این رژیم در کشتار مردم غزه در سال‌های (۲۰۰۸-۲۰۰۹) از آنها استفاده کرد (Part Anti Sioniste, 2017). حامی مالی دیگر موسسه هادسون شرکت «دوپن»، یک شرکت صنایع شیمیایی آمریکایی است که به اداره دانشمندان اصلی اسرائیل ملحق شده است تا با یکدیگر در زمینه شرکت‌های کارآفرین همکاری کنند (Israel Industries, 2013). موسسه هادسون که در سال ۱۹۶۱ تاسیس شد از حضور ۷۲ کارشناس بهره می‌برد و در سال ۲۰۱۵ حدود ۱۲ میلیون دلار درآمد داشت (Jett, 2017). «بنیاد لیند و هری بردلی» که به‌عنوان بزرگترین و پرنفوذترین سازمان راست‌گرای ایالات‌متحده شناخته می‌شود به موسسه هادسون، موسسه امریکن اینترپرایز و بنیاد هریتج کمک مالی می‌کند (Bradley Foundation, 2015).

۵. موسسه یهودی امور امنیت ملی: این موسسه یک سازمان طرفدار اسرائیل است که قصد دارد یک همکاری استراتژیک بین ایالات‌متحده و رژیم صهیونیستی شکل بگیرد. موسسه یهودی نفوذ بسیاری بر رابطه نظامی بین ایالات‌متحده و رژیم

صهیونیستی دارد. این موسسه قصد دارد که ارتباط امنیتی بین آمریکا و اسرائیل را مستحکم‌تر کند. این اتاق فکر آمریکایی صهیونیستی به دنبال آن است تا به جامعه یهودیان آمریکا بقبولاند که توانایی‌های نظامی ایالات متحده برای امنیت اسرائیل اهمیت بسیار زیادی دارد (Right Web, 2014). به همین دلیل برخی از کارشناسان سیاسی بر این باور هستند که موسسه یهودی امور امنیت ملی شعبه حزب راست‌گرای لیکود در ایالات متحده است (Jewish Lobby in the United States Handbook, 2013). موسسات از این نوع، مکانی هستند که پول و ایدئولوژی به خوبی با هم ترکیب شده‌اند. بخش اعظم بودجه این موسسه صرف سفر شماری از ژنرال‌های بازنشسته آمریکایی به اسرائیل می‌شود تا با مقامات سیاسی رژیم صهیونیستی دیدار و رایزنی کنند (The Nation, 2002). البته رقابت بر سر قدرت سبب شده است که بسیاری از نومحافظه‌کاران نظیر «جیمز ولسی»، رییس سابق سیا، «ریچارد پرل»، یکی از مقامات سابق بلندپایه پنتاگون و «مایکل لدین»، یکی از چهره‌های شناخته شده نومحافظه‌کاران، این موسسه را ترک کنند (Forward, 2012).

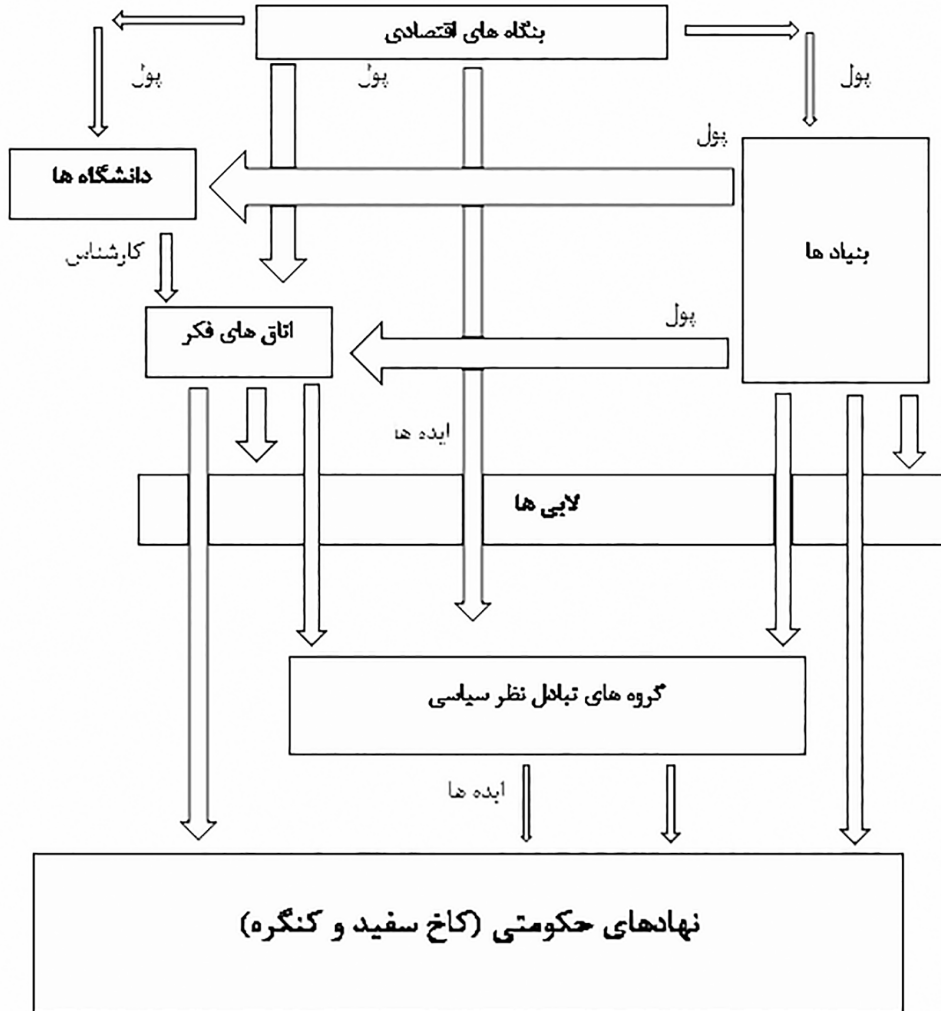
۶. شورای روابط خارجی: شورای روابط خارجی موسسه پژوهشی است که سعی نموده است تا به عنوان اتاق فکر متعلق به حزب جمهوری خواه و یا دموکرات به حساب نیاید و تصویری غیر حزبی از خود به نمایش گذاشته است. به همین دلیل بسیاری از صهیونیست‌ها از مواضع شورای روابط خارجی انتقاد می‌کنند. آنها با اشاره به نظرسنجی «مرکز تحقیقاتی پیو» بر این نکته تاکید می‌کنند که دو سوم از پژوهشگران این موسسه تخصصی سیاست خارجی اسرائیل را به عنوان یک متحد ایالات متحده قبول ندارند. صهیونیست‌ها معتقدند که کارشناسان این موسسه منتقد زیاد روی ایالات متحده در خصوص طرفداری از اسرائیل هستند. طرفداران اسرائیل در ایالات متحده بر این باورند که پژوهشگران شورای روابط خارجی اهمیت اسرائیل برای آمریکا را در نظر نمی‌گیرند (Voltaire.net, 2009). البته بر خلاف این موضع‌گیری صهیونیست‌ها، «شورای روابط جامعه یهودی»، نام موسسه شورای روابط خارجی را در فهرست اتاق‌های فکر (متخصص در سیاست خارجی) طرفدار رژیم اسرائیل خود قرار داده است (JCRC, 2017). به‌طور طبیعی انتظار می‌رود آن دسته از اتاق‌های فکر ایالات متحده که نزدیک

به حزب جمهوری خواه هستند سیاست‌هایی را توصیه کنند که کاملاً برای رژیم صهیونیستی مطلوب باشد؛ اما این امر بدان معنا نیست که اتاق‌های فکر متعلق به حزب دموکرات مخالف رژیم صهیونیستی هستند؛ بلکه در برخی موارد مانند شهرک‌سازی رژیم صهیونیستی در کرانه باختری موضعی متفاوت‌تری اتخاذ می‌کنند.

نتیجه‌گیری

در سال‌های متمادی رژیم اسرائیل کوشیده است تا با بهره‌گیری از یک دیپلماسی همه‌جانبه به‌خصوص یک دیپلماسی عمومی در سراسر ساختار سیاسی ایالات متحده نفوذ کند تا بتواند سیاستمداران آمریکایی را در همه سطوح به پشتیبانی بی‌چون و چرا از اسرائیل تشویق کند. البته نفوذ صهیونیست تنها به ساختارهای سیاسی محدود نمی‌شود؛ بلکه اسرائیلی‌ها سعی می‌کنند با توجه به ارزش‌های مشترکی که بین دو کشور وجود دارد و نیز بهره‌گیری از ظرفیت بیش از پنج میلیون یهودی ساکن آمریکا در تمام ارکان اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی آکادمیک آمریکا نفوذ کنند و با استفاده از قدرت نرم خود، قدرت سخت و نرم آمریکا را به سمت منافع خود در خاورمیانه و جهان سوق دهند.

در شکل زیر می‌توان حضور صهیونیست‌ها در ساختارهای مختلف ایالات متحده را نشان داد:

فهرست منابع:

۱. العالم. (۲۹ آذر ۱۳۹۷)، جنجال بر سر طرح «ممنوعیت بایکوت اسرائیل» در کنگره آمریکا، قابل دسترسی در:

<https://fa.alalamtv.net/news/3961281>.

۲. خسروی، افسانه، رزمجو، علی‌اکبر، شبکلائی، علی‌اکبر. (بهار ۱۳۹۴)، «دیپلماسی عمومی جدید؛ بسترساز قدرت دیپلماسی رسانه‌ای»، فصلنامه تحقیقات سیاسی بین‌المللی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرضا، شماره بیست و دوم.

۳. فردا نیوز. (۱۷ خرداد ۱۳۹۴)، وزیر آمریکایی: «ما هم مثل نتانیاهو به ایران اعتماد نداریم»، قابل دسترسی در:

<https://www.fardanews.com/fa/news/422456>.

۴. هادیان، ناصر، احدی، افسانه. (پاییز ۱۳۸۸)، «جایگاه مفهومی دیپلماسی عمومی»، فصلنامه بین‌المللی روابط خارجی، سال اول، شماره سوم.

5. ABC News. (February 14, 2017), Everything you need to know about new VA Secretary David Shulkin, Access in: <https://abcnews.go.com/Politics/trumps-pick-va-secretary-davidshulkin/story?id=44715565>.

6. AFPC. (2017, September 8), Retrieved from AFPC: http://www.afpc.org/about_us/index.

7. Arutz Sheva. (January 30, 2017), <http://www.israelnationalnews.com/News/News.aspx/224092>.

8. BBC. (10 October 2018), Jared Kushner: The son-in-law with Donald Trump's ear, Access in: <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-37986429>.

9. Berridge, G. R., Diplomacy: Theory and Practice, New York, Palgrave, 2015, p.1.

10. Bloomberg. (2017, December 13), Credit suisse group ag-reg. Retrieved December 13, 2017, from Bloomberg: <https://www.bloomberg.com/research/stocks/people/person.asp?personId=1882431&privcapId=405739>.

11. Bradley Foundation. (2015, June 8), Retrieved from Right Web: http://rightweb.irc-online.org/profile/bradley_foundation/.

12. Center for a New American Security. (2019), Access in: <https://www.cnas.org/people/eric-lynn>.

13. CNN. (August 9, 2018), Jack Lew Fast Facts, Access in: <https://edition.cnn.com/2013/01/15/us/jacob-jack-lew-fast-facts/index.html>.

14. CNN. (2017), Access in: <https://edition.cnn.com/2017/03/25/politics/epshteyn-leavingwhite-house>.

15. Company Overview of Aspen Institute. (2017, December 13), Retrieved from Bloomberg: <https://www.bloomberg.com/research/stocks/private/personasp?personId=5913163&privcapId=4378045>.

16. Daley, R. (2011, October 20), JPMorgan Chase & The Brookings Institution Announce Innovative Global Cities Initiative. Retrieved from Business Wire: <https://www.businesswire.com/news/home/20111020005939/en/JPMorgan-Chase-Brookings-Institution-Announce-Innovative-Global>.

17. embassies.gov.il. (2017, September 8), Retrieved from embassies.gov.il: <http://embassies.gov.il/washington/NewsAndEvents/Pages/Dir-Gen-Gold-addresses-Woodrow-Wilson-Center-Middle-East-Forum-11-January-2016.aspx>.

18. Forbes. (2017, September 10), Retrieved from Forbes: <https://www.forbes.com/profile/haim-saban>.
19. Forward. (2012, January 18), Retrieved from Forward: <http://forward.com/news/149750/jinsa-leadership-in-flux-after-ouster>.
20. Forward. (December 23, 2016), Jason Greenblatt, Trump Organization Lawyer, Named Point Man for Mideast Peace, Access in: <https://forward.com/fast-forward/358243/jason-greenblatt-trump-organization-lawyer-named-point-man-for-mideast-peac>.
21. Fox News, Access in: <https://www.foxnews.com/opinion/2017/03/01/va-secretary-david-shulkin-our-plan-to-deliver-greater-accountability-to-americas-veterans.html>.
22. GlobeNewswire.(2019), Access in: <https://www.globenewswire.com/news-release/2017/09/07/1114181/0/en/David-S-Cohen-Former-CIA-Deputy-Director-and-Treasury-Undersecretary-Rejoins-WilmerHale.html>.
23. Haaretz. (January 2, 2019), New Congress, New Battle for Israel: From One-state to pro-Israel Dems, a 'New Reality' Begins in D.C., Access in: <https://www.haaretz.com/us-news/.premium-from-one-staters-to-pro-israel-dems-a-new-reality-begins-in-d-c-today-1.6806986>.
24. Haaretz. (November 30, 2016), Donald Trump Taps Steven Mnuchin for Treasury Secretary, Access in: <https://www.haaretz.com/world-news/donald-trump-taps-steven-mnuchin-for-treasury-secretary-1.5467956>.
25. Haaretz. (January 23, 2017), Who Is Stephen Miller, the Jewish Adviser Behind Trump's 'American Carnage'?, Access in: <https://www.haaretz.com/us-news/who-is-stephen-miller-the-jewish-adviser-behind-trump-s-american-carnage-1.5488992>.
26. Haaretz. (August 25, 2017), Congressman: Trump Will Find Broad Bipartisan Support if He Endorses Two-state Solution, Access in: <https://www.haaretz.com/us-news/.premium-congressman-slams-trump-s-flawed-position-on-israel-palestine-1.5445769>.
27. Hill, Christopher, Foreign Policy in the Twenty-First Century, New York, Palgrave, 2016, p. 145.
28. Hill. (2019), Foreign Affairs Committee chair denounces new Omar statements on Israel, Access in: <https://thehill.com/homenews/house/432298-foreign-affairs-committee-chair-denounces-new-omar-statements-on-israel>.
29. Israel Allies Foundation. (2019), Access in: http://www.israelallies.org/usa/members/co-chair_eliot_engel.
30. Israel Industries. (2013, March 16), Retrieved from Israel Industries : <http://www.israel-industries.com/dupont-joins-israels-office-of-the-chief-scientist-global-enterprise-rd-cooperation-framework>.
31. JCRC. (2017, September 13), Retrieved from JCRC: <http://www.jcouncil.org/site/PageServer?pagename=%2FIsrael%2FIsraellinks#Abraham%20Fund>.
32. Jett, D. (2017), The Iran Nuclear Deal: Bombs, Bureaucrats, and Billionaires. New York: Palgrave Macmillan.
33. Jewish Virtual library. (2019), Access in: <https://www.jewishvirtuallibrary.org/tony-blinken>.
34. Jewish Telegraphic Agency. (2017), Access in: <https://www.jta.org/2017/01/26/news-opinion/politics/meet-the-jews-in-donald-trumps-administration>.
35. Jewish Federation. (2019), Candidates for Congress Discuss Israel and More at

- Federation Forum, Access in: <https://jewishlehighvalley.org/news/candidates-for-congress-discuss-israel-and-more-at-federation-forum>.
36. Jewish Lobby in the United States Handbook. (2013), Washington: USA International Business Publications.
37. Lilly. (2017, September 12), Retrieved from Lilly: <https://www.lilly.co.il/en/about-us/index.aspx>.
38. McCormick, J. (2012), *The Domestic Sources of American Foreign Policy: Insights and Evidence*. New York: Rowman & Littlefield Publishers.
39. Mearsheimer, J., & Walt, S. (2006), *THE ISRAEL LOBBY AND U.S. FOREIGN POLICY*. New York: Farrar, Straus and Giroux.
40. Mother Jones. (2017, September 10), Retrieved from Mother Jones: https://web.archive.org/web/20080113211801/http://www.motherjones.com/news/special_reports/mojo_400/5_saban.html.
41. New Yorker. (2018), Access in: <https://www.newyorker.com/business/currency/jared-kushnerand-mohammed-bin-salman-princes-of-tech-disruption>.
42. Part Anti Sioniste. (2017, September 12), Retrieved from Part Anti Sioniste: <http://www.partiantioniste.com/en/news/monsanto-complicit-israeli-war-crimes.html>.
43. Pew Research Center. (January 2019), 5 facts about the religious makeup of the 116th Congress, Access in: <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2019/01/03/5-facts-about-the-religious-makeup-of-the-116th-congress>.
44. Philanthropy News Digest. (2017, March 28), Retrieved from Philanthropy News Digest: <http://philanthropynewsdigest.org/news/david-m.-rubenstein-gives-20-million-to-brookings-institution>.
45. Right Web. (2014, November 21), Retrieved from Right Web: http://rightweb.irc-online.org/profile/jewish_institute_for_national_security_affairs.
46. Ryan, G. (2017), *US Foreign Policy towards China, Cuba and Iran: The Politics of Recognition*. New York: Routledge. Retrieved from https://books.google.ch/books?id=al8wDwAAQBAJ&pg=PT150&lpg=PT150&dq=relations+between+Hudson+institute+and+Israeli+lobbies&source=bl&ots=rKGvrArKMW&sig=pnL7h6mP_7FYzQJiLQtUW5QNCog&hl=en&sa=X&redir_esc=y#v=onepage&q=relations%20between%20Hudson%20institute.
47. Time, Jared Kushner, Access in: <http://time.com/collection/2017-time-100/4742700/jaredkushner>.
48. Taghato, July 25, 2018.
49. The Jerusalem Post. (August 29, 2018), “PRO-ISRAEL GROUP HELPS RAISE OVER \$500,000 FOR SENATOR MENENDEZ”, Access in: <https://www.jpost.com/American-Politics/Pro-Israel-group-helps-raise-over-500000-for-Senator-Menendez-566058>.
50. The Week. (January 10, 2019), “Marco Rubio’s Israel anti-boycott law is an attack on free speech”, Access in: <https://theweek.com/articles/816832/marco-rubios-israel-anti-boycott-law-attack-free-speech>.
51. The America-Israel Friendship League. (2017, September 8), Retrieved from The America-Israel Friendship League: <https://aifl.org/about/board-of-directors>.
52. The Brookings Institution. (2017, September 9), Retrieved from The Brookings Insti-

- tution: <https://www.brookings.edu/about-us>.
53. Tikun Olam. (2016, August 28), Retrieved from Tikun Olam: <https://www.richardsilverstein.com/2016/08/28/hudson-institute-bestows-award-named-neocon-served-inspiration-dr-strangelove>.
54. The Nation. (2002, September 2), Retrieved from The Nation: <https://www.thenation.com/article/men-jinsa-and-csp>.
55. US Congress. (2019), “Strengthening America’s Security in the Middle East Act of 2019”, Access in: <https://www.congress.gov/bill/116th-congress/senate-bill/1?q=%7B%22search%22%3A%5B%22S.+1%22%5D%7D&r=1&s=1>.
56. VOA, Access in: <https://ir.voanews.com/a/david-friedman/3651576.html>.
57. VOA, Access in: <https://ir.voanews.com/a/us-iran/4461659.html>.
58. Voltairenet. (2009, December 10), Retrieved from Voltairenet: <http://www.voltairenet.org/article163231.html>.
59. VOX. (March 6, 2019), “The Ilhan Omar anti-Semitism controversy, explained”, Access in: <https://www.vox.com/policy-and-politics/2019/3/6/18251639/ilhan-omar-israel-anti-semitism-jews>.
60. Washington Post . (2011, December 9), Retrieved from Washington Post: https://www.washingtonpost.com/politics/newt-gingrich-interview-with-jewish-channel-transcript/2011/12/09/gIQAOWXriO_story.html?utm_term=.6449701c8d25.
61. WestExec Advisors. (2018), Access in: <http://westexec.com/daniel-b-shapiro>.
62. Wilson Center. (2017, September 8), Retrieved from Wilson Center : <https://www.wilsoncenter.org/event/the-view-israel-conversation-reuven-azar-deputy-chief-mission-embassy-israel>.
63. <https://twitter.com/bradsherman/status/938166694853402626?lang=en>.

